

Křížová cesta

Farnost Liptovská Teplá

2020

Úvod

V mene Otca i Syna i Ducha Svätého. – Amen.

Jeruzalemská Via Dolorosa. Tadiaľ kráčal Ježiš po svojej krížovej ceste. Smerom na Golgotu. Tam, kde ukrižovali Lásku.

Denno-denne kráčame po ceste aj my. Tej životnej. S ťažkými bremenami, so svojimi krížmi. Lenže my tak často kráčame bez cieľa. Blúdime v začarovanom kruhu bez toho, aby sme zdvihli oči k Bohu, k tej láske, ktorá za nás dala všetko.

Drahý Ježišu, dnes chceme po krížovej ceste kráčať spolu s Tebou. Otvor náš duchovný zrak, aby sme na tejto ceste videli svoje kríže – kríže našich rodín, obce i farnosti - v novom – tvojom svetle. Aby sme nanovo objavili Cieľ nášho života a nikdy ho nestratili z dohľadu.

- **1. zastavenie**

Pán Ježiš je odsúdený na smrť

Klaniame sa ti, Kriste a dobrorečíme ti. - Lebo si svojím krížom vykúpil svet.

Pane, ako rýchlo je vyslovený ten najkrutejší ortieľ. Bez spravodlivého súdu, opustený, ponížený, pokorený, zbičovaný, s trňovou korunou na hlave. Ty, nevinný baránok, odovzdane prijímaš rozsudok smrti, odovzdaný do otcovej vôle. Z lásky k nám...

Ako často aj my vyslovujeme nespravodlivé sudy. Nad našimi známymi, susedmi, kolegami, inými rodinami. Posudzujeme, kritizujeme, ohovárame, osočujeme. Odsudzujeme bez toho, aby sme vedeli, s akými skutočnými problémami tí druhí zápasia. Hľadáme chyby na iných, a pritom najviac prehliadame svoje vlastné.

Ako ľahko a bez uváženia vyriekneme ortieľ nad svojimi blíznymi nielen vo vlastných rodinách, v zamestnaní, v obci, ale aj v kostole, vo farnosti. Sv. omša niekedy akoby nebola naším stretnutím sa s Bohom, ale časom, keď nám v hlave víria myšlienky o druhých. Ten je taký a tá taká. Jeden sa nám zdá príliš vážny, ďalší sa divne usmieva. Jeden sa v kuse tisne vzadu pri dverách, druhý si stále sadá do prvej lavice. Jeden kňaz je veľmi tichý, ďalší príliš otvorený. Jeden nás nevie poriadne povzbudiť, ďalší sa zbytočne veľa do nás stará. Och, akí sme len povrchní. Klebetíme, posudzujeme a naše vlastné chyby a problémy zakrývame tým, že rozprávame o chybách iných. Ohovárame a zbytočne komentujeme konanie iných a to, čo by sme mali robiť - povzbudiť, pochopiť a oceniť druhého – to nedokážeme.

Pane, nedovoľ, aby sme si poškrvnili svoje vnútro neuváženým rozsudkami nad svojimi blíznymi. Daj, aby sme sa dokázali modliť za dobro blízných a vedeli sa druhého zastať, vyzdvihnúť jeho dobré vlastnosti. Posilňuj našu farskú rodinu v konaní dobra.

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami. - Aj nad dušami v očistci.

- **2. zastavenie**

Pán Ježiš berie kríž na svoje plecia

Klaniame sa ti, Kriste a dobrorečíme ti. - Lebo si svojím krížom vykúpil svet.

Pane v tichosti a pokore prijímaš rozsudok a berieš na svoje plecia ťažký kríž. Kríž, ktorého ťarcha, predstavuje vinu našich hriechov. Sú to aj moje, naše hriechy, ktoré sa vryli do dreva kríža. Najčistejšia nevinnosť, iba z čistej lásky k nám obetuješ seba, pre nás.

Kríž. Kto z nás by ho v svojom živote nepoznal? Každý z nás nesie na svojich pleciach svoj vlastný kríž. Pre niekoho je to kríž ťažkej choroby, pre iného pocit opustenosti, samoty, zbytočnosti, nepochopenia. Osamelosť – to, že sa nikto o mňa nezaujíma, nikto mi nezavolá, neopýta sa, ako sa mám, ako sa mi darí – to je to, čo tak často charakterizuje našu dobu, naše vzťahy. Žijeme v dobe sociálnych sietí, denno-denne spojení s celým svetom a paradoxne sa cítime osamelí viac ako kedykoľvek predtým. Je zvláštne, že hodiny dokážeme presedieť za internetom, zapájať sa do rôznych diskusií, komentovať statusy, a pritom si nevieme nájsť čas na osobnú návštevu, na rozhovor medzi štyrmi očami, na reálne prežitý čas so svojou rodinou a priateľmi. V skutočnosti zostávame osamelí a nechávame osamote aj tých ostatných.

Osamelosti sa nevyhýba ani život v našej farnosti. Aj naša farnosť nesie svoj vlastný kríž. Kríž samoty a nezáujmu. Naša farnosť je osamelá, pretože my sme ubolení, častokrát unavení, oťaženi starosťami našich životov. Máme len málo energie, snahy aj chuti zaujímať sa o život v našej farskej rodine. Sme zahĺbení do seba, nevidiac, že niekto z nás je na tom možno ešte horšie.

Pane, daj nám silu niesť tak statočne kríže vlastných bolestí a trápení. Daj nech kvôli našim trápeniam netrpí život v našej obci a farnosti. Prosíme ťa, aby sme zas a znova našli v sebe silu, vypočuť tvoje slová, zaprieť samých seba, vziať kríž na svoje plecia a nasledovať ťa.

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami. - Aj nad dušami v očistci.

- **3. zastavenie**

Pán Ježiš padá prvý raz pod krížom

Klaniame sa ti, Kriste a dobrorečíme ti. - Lebo si svojím krížom vykúpil svet.

Pane, bičovaný, trním korunovaný a zoslabnutý padáš prvý raz pod ťarchou kríža.

Nesieš ťažký kríž našich rodín a padáš pod ťarchou našich hriechov. Problémy v našich rodinách často riešime alkoholom, drogami, tabletkami, hľadaním odporúčaní na internete, prejedaním sa alebo naopak kadejakými diétami. Nevieme si rady, a tak sa postupne boríme nielen s fyzickými, ale aj psychickými ťažkosťami. Utápame v rôznych závislostiach, ktoré nám však len na chvíľu pomáhajú zabudnúť na to, čo by sme mali krok za krokom zodpovedne riešiť. Možno si aj priznať chybu, no postaviť sa k ťarche toho, čo nás tlačí k zemi tvárou a hlavne v dôvere a modlitbe s Bohom.

Naša farská rodina má byť tá, ktorá nám má pomáhať pri našich pádoch, fyzických aj psychických problémoch, našich závislostiach. Farnosť však nie je len kostol, fara a farár. Farnosť sme my všetci. Farnosť neznamena len to, že sa v nedeľu všetci stretáme v kostole, farnosť je rodina, miesto, kde sa máme o seba naozaj zaujímať, pomôcť si v svojich problémoch. Veď pritom niekedy stačí tak málo – nájsť si trochu času a s porozumením si toho druhého vypočuť.

Pane, dnes k tebe prichádzame s bremenom hriechov. Na okamih držíme všetky svoje previnenia a zoslabnutí padáme pod ich ťarchou. Pane, pomôž nám vstať a postaviť sa na nohy. Keď sa s tebou rozprávame v modlitbe, Ty nás vždy trpezlivo počúvaš, prinášaš do našich duší pokoj, nachádzame u Teba porozumenie a milosť. Veď naše slová, Pane, aby sme boli láskaví, aby sme boli inšpiráciou pre svoju rodinu, priateľov, kolegov a susedov, cítili ich smútok a trápenie. Veď naše kroky, aby sme sa utiekali k Tebe, svojmu Pánovi a nedovoľ nám prepadnúť závislostiam dnešnej doby.

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami. - Aj nad dušami v očistci.

- **4. zastavenie**

Pán Ježiš sa stretá so svojou Matkou

Klaniame sa ti, Kriste a dobrorečíme ti. - Lebo si svojím krížom vykúpil svet.

Pane, hrôzu ktorú prežívaš, cíti celou svojou bytosťou Tvoja mama. Aj keď jej srdce krváca, neľutuje svoje FIAT, ktoré dala dávno Tebe, Láska. Odovzdala seba, svoj život, všetko, čo kedy mala a má do rúk Najvyššieho. Nie, ani v tejto strašnej chvíli, keď objíma svoje zmučené dieťa, nepochybuje, že iba Ty, Bože, poznáš a miluješ večne a neomylné. Ba viac, dobrý Bože, Ty ticho trpíš s ňou.

Pane, ty trpíš s každou mamou. S tou, ktorá chce byť mama a nemôže, i s tou ktorá nechce byť mama, ale musí. Iba ty, Bože, vieš, koľko hriechu je v našich rodinách. Ty si svedkom toho, ako v našich rodinách zabíjame potratom či umelým oplodnením. Koľko nemlúvniat sme zabili svojou ľahostajnosťou, svojim egom, vlastnou pohodlnosťou, či koľko ich zabila kariéra. Ale naše rodiny zabíja nielen potrat, ale aj nezájem. Naše rodiny, Pane, sú výkladnou skriňou bezočivosti, arogancie, nepochopenia, výhovoriek a nelásky.

A to, čo máme naučené v rodine, nesieme si aj do spoločnosti. Preto sú naše farnosti vyprahnuté. Chýba im ľudskosť, záujem či obyčajná slušnosť. Aké ťažké je pre nás opýtať sa: „Nepotrebuješ pomoc“? Aké ťažké je pre nás priznať si: „Potrebujem pomoc, potrebujem modlitbu, potrebujem sa vyznať zo svojich hriechov“. Dobrý Bože, mrazí ma keď vidím všetku tú nelásku. Mŕtve zmrzačené dieťa, mŕtve srdce, mŕtva farnosť... Aké pokánie nám nadelíš za toto zabíjanie? Všetci sme zodpovední, že sa to deje.

Všetci sme zodpovední za to, ako vyzerá naša farnosť, naša obec, naše vzťahy. Prosím Ťa, dobrý Bože, odpusť nám a stvor naše srdcia čisté, ako srdce Tvojej Matky. Ochraňuj nás pred svetom nelásky a nepochopenia. Chráň nás pred liberalizmom, ktorý nesprávne rozlišuje a ohrozuje tých najzraniteľnejších. Tých, čo mlčia, lebo nevedia rozprávať. Ochraňuj nás, Bože, prosím od spoločnosti, ktorá si zabíja vlastné deti. Prosím Bože, daj nám silu hovoriť v pravde o bolesti matky, o potratoch, o eutanázii. Prosím Bože, daj nám lásku, viac lásky.

Daruj nám pokoj srdca, aby sme mali rozvahu a bez odsudzovania nastolili pokoj a lásku medzi manželmi, v rodine, na fare, v obci, v štáte, vo svete.

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami. - Aj nad dušami v očistci.

- **5. zastavenie**

Klaniame sa ti, Kriste a dobrorečíme ti. - Lebo si svojím krížom vykúpil svet.

Pane, dochádzajú ti sily. Tvoji kati sa obávajú, že svoju cestu nedokončíš a umrieš skôr ako Ťa ukrižujú. Kto ti pomôže Ježiš ? Okolo kráča Šimon. Záhradník vyčerpaný po celodennej lopote na poli. Podľa oblečenia je pohan. „Tak nech ide on!“, prikážu vojaci. Šimon v srdci cíti hnev: „Nechcem pomáhať, sám som vyčerpaný. Nechcem mať nič spoločné s týmto krvavým trhanom odsúdeným na smrť.“ Šimona však vojaci predsa donútia niesť kríž. Pár krokov pod krížom a Šimon cíti v srdci namiesto hnevu lásku, namiesto vzdoru pokoru, namiesto vlastných predstáv hlboké odovzdanie. Prichádza pokoj.

Dobrý Bože, pozerám na naše rodiny. Uzlíky nepokoja. Večne s časom o preteky. Šomranie, ohováranie, odopieranie, popieranie, kritika a nepochopenie na dennom poriadku. Ba horšie zlosť, agresivita, nevera, súťaž, večný boj. Snaha o dokonalosť a následné vyhorenie. Manžel nechápe manželku, manželka nerozumie manželovi. Rozvod, výhra ega.

Kňaz vyčerpaný zo zápasu so zlom prosí o pomoc. Ale ja som unavený. Ja nejdem. Nech to spraví niekto druhý. Nech upratujú, keď majú čas. Nech sa modlia, keď majú síl. Nech brigádujú, keď za to niečo majú. Nech dávajú, keď majú z čoho! Nech je všetko podľa mňa kričí ego! A o ostatné nemám záujem! Pane, sme takí hlúpučká, veď ako by sme mohli byť bez Teba. Bez Tvojich kňazov, bez milostí, bez fary, farností, bez sviatostí či bez požehnania.

Dobrý Bože, na mieste, kde si premenil Šimona, premeň aj nás. Vkladáme do tvojich rúk všetku únavu, námahu, vyčerpanosť, nechotu, pýchu, vzdor, stres, prepracovanosť a nevedomosť. Otvor nám srdcia nech do nich vstúpi Duch svätý a prosí za nás. Veď vložiť sa do tvojich rúk je to najvyššie dobro. To je cieľ a zmysel života. Prijatť kríž, prestať reptať, a niesť ho. Nie však ako bremeno, ale s Tebou Láska, aby bolo jarmo príjemné a bremeno ľahké.

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami. - Aj nad dušami v očistci.

- **6. zastavenie**

Veronika podáva Pánu Ježišovi ručník

Klaniame sa ti, Kriste a dobrorečíme ti. - Lebo si svojím krížom vykúpil svet.

Pane, si absolútne vysilený. Na kolenách. Pot a krv ti zalievajú tvár a si na pokraji fyzického zrútenia. A vtedy, neočakávane, prichádza k tebe mladé, jemné dievča. Odvážna, no zároveň citlivá Veronika, ktorá ti podá ručník, aby si si utrel tvár. Nebol si jej ľahostajný a aký veľký dar za to dostala – obraz tvojej tváre.

Ako veľmi nám chýbajú Veroniky v našich rodinách, susedských vzťahoch, v našej farskej rodine. Je nám jedno, čím a ako žijú iné rodiny či naši susedia. A je nám to jedno celé roky. Chodíme okolo seba ako cudzí ľudia, a to napriek tomu, že žijeme len pár metrov od seba. Nanajvýš sa pozdravíme, a to je všetko. Nezaujímá nás nič z toho, čo sa deje za naším plotom. Iba ja, iba moje deti, iba moja rodina. Iba môj dom, moja záhrada, moje auto, moja práca. Ostatní? Nech si robia, čo chcú. Nech sa do mňa nestarajú, lebo ani ja sa nestarám o nich. Vlastne sú mi ľahostajní, a tak mi to vyhovuje. Áno, presne tak. Ľahostajnosť – to je to, čo tak často charakterizuje naše vzťahy.

A sme ľahostajní aj voči farnosti. To, čo sa v nej deje, sledujeme iba z diaľky – neschopní vyjsť z davu ako Veronika. Prísť, pomôcť, obrazne povedané podať ručník. Nedeľnou sv. omšou si splníme svoju povinnosť, a to je všetko. Ani nám len nenapadne zamyslieť sa, že mať funkčný kostol nemusí byť samozrejmosť. Zateká doň. No a čo? Nech sa farár postará. Ani nám len nenapadne, že mať miništrantov či lektorov nie je samozrejmosť. Nemá kto spievať žalmy? No a čo? Nech sa niekto o to postará. Ja len chcem, aby omša bola a aby mi farár vždy vyšiel v ústrety. On je tu predsa pre mňa a nie ja pre neho. Och, aký omyl myslieť si, že služba kňaza je len servis otvorený vždy vtedy, keď to ja potrebujem. Ako často sme presne takíto. Zahľadnutí na seba a ľahostajní voči ostatným. Úplne opační ako bola Veronika.

Pane, daruj nám srdce Veroniky. Daj, aby sme zmäkli. Aby sme prestali byť zameraní iba na seba. Aby sme v sebe nanovo prebudili záujem o tých, ktorí žijú okolo nás. A to nielen naoko. Ale naozaj, konkrétne. V tejto chvíli si chcem pomyslieť na jednu konkrétnu osobu, ktorá mi je ľahostajná a dať si záväzok, že to zmením. Daj, aby sme neboli viac ľahostajní voči druhým – iným rodinám, susedom, farnosti. Ty nám daj silu, aby nám začalo záležať na komunite, v ktorej žijeme. Veď práve vďaka vzájomnej pomoci, pozornosti a skutočnému záujmu dokážeme v tomto neraz náročnom živote ľahšie kráčať ďalej. Presne tak ako Ježiš, keď mu Veronika podala ručník.

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami. - Aj nad dušami v očistci.

- **7. zastavenie**

Klaníme sa ti, Kriste a dobrorečíme ti. - Lebo si svojím krížom vykúpil svet.

Pán Ježiš padá druhý raz pod krížom

Pane, Tvoje nohy sú slabé. Trasú sa pod ťarchou bremena, ktoré nesieš na pleciach. Podlamujú sa Ti a Ty znova tvrdo dopadáš na kamennú dlažbu cesty ktorou kráčaš. Rameno kríža bolestivo dopadá na Tvoje doráňané ramená a jeho ťarcha ťa privalí. Cítiš jeho váhu a zdá sa, že Ťa premôže. Ty ale vieš, že táto cesta ešte neskončila a toto bremeno poniesieš až do konca. Sám. Za nás.

Aj v našich manželstvách a vzťahoch občas kráčame po kamennej ceste, na ktorej nás privalia bremená našich vzťahov alebo nezájmu. Cítíme sa premožení váhou povinností a starostí, opustení a osamelí. Bez podpory manželského partnera, ktorý má stáť po našom boku. Stratilo sa čaro obdivu a milujúca pozornosť. Vystriedala ho kritika a nechúť kráčať spolu. Kde sú tie slová v dobrom aj zlom a nikdy ťa neopustím? Naša cesta sa zdá nekonečná a osamelá.

Bolestivú cestu kríža občas zažívame nielen v rodinách, ale aj vo farnosti. Akoby si nik nevšímal toho druhého. Pod bremenom ťažkostí sťažka kráčame denným životom s pocitom, že každý sa stará len sám o seba. Odcudzení a bez pomoci.

Prosíme Ťa Pane, pomôž nám nájsť na vyprahutej ceste nezáujmu a odcudzenia oázu prijatia a pochopenia. Nech Tvoja živá voda obnoví naše vzťahy v manželstvách, rodinách aj farnosti. Pane daj, aby sme nepadali sami pod bremenami našich životov, ale podvihli nás na nej tí, ktorých si nám vo svojej milosti do nich dal.

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami. - Aj nad dušami v očistci.

- **8. zastavenie**

Pán Ježiš napomína plačúce ženy

Klaniame sa ti, Kriste a dobrorečíme ti. - Lebo si svojim križom vykúpil svet.

Sprievod s odsúdeným pokračuje... a v ňom skupina plačúcich žien. Ony poznajú Ježiša, veď počúvali Jeho slová, milovali ho ako učiteľa. S plačom ho nasledujú, ony nie sú Jeho nepriateľmi... A Ježiš? Prekonáva predsudky a zvyky svojej doby, obklopuje sa ženami a počúva ich životné osudy, prejavuje súcit, dáva dobrú radu úprimného pokánia: „Dcéry jeruzalemské, neplačte nado mnou, ale plačte nad sebou a nad svojimi deťmi:“ (Lk 23,28)

Žena, ako často plačeš nad utrpením a bolesťou druhých, nad hriechmi svojich detí. No zamysli sa, aká je príčina týchto bolestí? Veľa vecí hodnotíš len podľa svojich emócií a neuvažuješ. Ty si tá, ktorá už od narodenia stojí pri svojich deťoch, ty ich ovplyvňuješ! Je len na tebe, aká bude tvoja výchova, koľko času, pozornosti a lásky budeš svojím deťom venovať. Daj pocítiť synovi a dcére, že je milovaný, a to bez podmienok. Hovor im: „Vždy ťa mám rada, ako Ježiš ťa má vždy rád, ale keď robíš niečo zlé, je smutný a aj ja som smutná, lebo si tým škodíš.“ Nedovoľ, aby sa tvoja nesprávna výchova stala príčinou neskorších hriechov tvojich detí.

Veď aj mnohé ženy v našej farnosti dnes zatrpknuto kričia „Kde si, Pane? Veď moje dieťa je ubité a zranené životom. Nevidíš more sĺz, ktoré som vyplakala, keď mi droga, alkohol, sociálne siete, peniaze, moc, pýcha, neochota odpustiť, zlé vzťahy, ukradli dieťa?“ Áno, žiaľ, často je to tak. Na druhej strane si tieto ženy odmietajú priznať svoje omyly, zanedbávajú náboženskú výchovu, ktorá im bola zverená pri krste dieťaťa. No neklesaj na duchu! Ja, ten ktorý dal život aj tvojím deťom, tebe aj im chcem dať potechu, lásku, objatie, pomoc... Žena, bola si vzatá z boku a Ja ti ponúkam svoj bok, do ktorého môžeš vložiť všetky svoje trápenia. Ja som ten bok, o ktorý sa môžeš oprieť.

Pane, v tento deň do Tvojich všemohúcich rúk odovzdávame životy našich žien a ich detí. Prosíme ťa, dotkni sa svojím Duchom každého okamihu života týchto žien a ich dcér a synov. Uzdrav všetky citové zranenia, nedostatok lásky, strach, neistotu, prevrátené hodnoty a myseľ. Iba Ty vieš, čo ich čaká, čo budú musieť zvládnuť. Zahrň naše ženy – matky a ich deti svojou láskou, žehnaj im, aby dokázali na Tvoju lásku odpovedať. Prežiar svetlom evanjelia každú skúšku, ktorú im život prinesie.

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami. - Aj nad dušami v očistci.

- **9. zastavenie**

Pán Ježiš padá tretíkrát pod krížom

Klaniame sa ti, Kriste a dobrorečíme ti. - Lebo si svojím krížom vykúpil svet.

Tretí pád. Už tretí. Keď je niečo do tretice, znamená to, že je to dôležité. V tom treťom páde je pre nás dôležité posolstvo. Pane Ježišu, tvoj tretí pád pod ťarchou kríža chce poukázať na tvoje obrovské úsilie, tvoju obrovskú vôľu a nesmiernu silu lásky vstať a dokončiť dielo vykúpenia. Bolo by ľahšie zostať ležať na zemi, vykašľať sa na to, rezignovať, povedať: už nevládzem, som v koncoch, stačilo, už dosť. Láska k človeku ťa však pohýna zozbierať posledné zvyšky síl a vstať, a tak dokončiť cestu až na vrchol Kalvárie. Pane, ty nemieniš rezignovať, práve naopak, z posledných síl vstávaš a kráčaš.

Každý rodič vie, aké ťažké je v dnešnej dobe dobre a správne vychovať deti, aby sa z nich stali dobrí ľudia i úprimne veriaci kresťania. Deti sú dnes veľmi ľahko ovplyvňované médiami. Bývame často veľmi prekvapení, aké liberálne názory majú deti veriacich na predmanželskú čistotu, vernosť v manželstve, či rozvod. Bývame často veľmi prekvapení koľko mladých ľudí z kresťanských rodín dnes nemá problém súhlasiť s manželstvami dvoch mužov, dokonca s možnosťou adopcie detí. „A čo je na tom zlé?“, povedia. Boli by sme veľmi prekvapení, keby sme spočítali, koľko až desiatok hodín za týždeň strávia deti na internete a koľko, iba pár minút, so svojimi rodičmi. Potom sa čudujeme, kde sa to v nich berie. Také názory.

Ty Pane si z posledných síl vstal. Ja Pane ani zďaleka nevynakladám toľko energie a snahy, aby moja rodina pevne stála a bola skutočne kresťanská, s kresťanskými postojmi, hodnotami a životným štýlom. Jednoducho nemám vôľu niečo deťom vysvetľovať, niečo si naštudovať a rozprávať sa, argumentovať. Ja som už Pane, na rozdiel od Teba, rezignoval. Z výchovou detí som to vzdal. Nechal som ich napospas bahnu tohto sveta. Už sa ani s nimi, ani za nich nemodlím.

Pane Ježišu pri tomto zastavení ťa prosím o silu a svetlo, aby som vedel a hlavne chcel svoje deti správne vychovávať, usmerňovať a opravovať ich pomýlené názory, ktoré získali z médií a svojho okolia. Hovorí sa, že dieťa je obrazom svojich rodičov. Ja Pane mám byť zas obrazom Teba. Pomôž mi, aby moje deti videli vo mne Teba.

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami. - Aj nad dušami v očistci.

- **10. zastavenie**

Pánu Ježišovi vyzliekajú šaty

Klaniame sa ti, Kriste a dobrorečíme ti. - Lebo si svojím krížom vykúpil svet.

Golgota. Koniec. Dole šaty! Ježiša nasilu vyzliekajú. Vystavujú Ho potupe, berú Mu ľudskú česť a dôstojnosť. „Premeriavajú si ma a skúmajú ma, delia si moje šaty a o môj odev hádžu lós.“ (Ž 22, 18-19). Vyzlečení zo šiat. Adam a Eva. Skrytí pred Bohom šepkajú: „Sme nahí, zraniteľní, hanbíme sa za seba.“ Ježiš sa musí zriecť všetkých vecí tohto sveta, než ho opustí. Ponoríť sa do absolútnej chudoby, vybrať si smrť, v ktorej mu neboli ponechané ani len šaty.

Na začiatku bola nahota v raji oblekom slávy človeka, jeho krásneho priateľstva s Bohom. Hriechom ste tento vzťah rozbili a hanba spojená s nahotou začala niesť v sebe spomienku na túto prehru. Aká je pravda o tebe? Príťažlivosť muža a ženy patrí medzi mocné hybné sily

života, medzi najkrajšie a najbohatšie Božie dary. Preto je táto sila najzraniteľnejšia a najzneužívanejšia. Príťažlivosť odhaleného tela slúži k tomu, aby ťa pritiahla do obchodu kúpiť si bezduchý výrobok. Láka tvoje oči, no vnútorne ťa vyprázdňuje, robí ťa neschopným milovať. Pozri do svojej skrine a oddeľ veci, ktoré si si posledný mesiac obliekol od tých, čo dlho ležia v skrini. Čoho je viac?... Prečo toľko toho máš?... Ak je tvoja odpoveď „aj iní to majú“, nie je správna. Čo s tým urobíš?

To, čo je na prvý pohľad lákavé, ti prinesie hrozné dôsledky prázdnoty, neschopnosti vytvárať hlbšie vzťahy, nestálosti a nevery. Aké veľké dramatické podoby Ježišovho utrpenia v dnešnej dobe! Správny postoj je úctivé rešpektovanie Boha, ktorý dal nahote dobrý smer v prikázaniach. Nechaj sa Ním učiť hygiene zmyslov a srdca, chráni ťa od mamony a závidia. Umy svoje zmysly vodou Božej lásky, očistí ťa pre dávanie, nie zbytočné zháňanie pre seba. Premeň svoje srdce z kameňa na srdce z mäsa. Všimaj si, kto v tvojom okolí, v našej farnosti, potrebuje zakryť nahotu svojho tela i duše. Buď ako svätý Martin a deľ sa o svoje šaty. „Lebo bol som nahý a priodeli ste ma.“ (Mt 25,36)

Pane, dnes je čoraz ťažšie chudobnej rodine viesť život hodný človeka. Ty dávaš všetko, dokonca aj svoje šaty. Prosíme Ťa o pochopenie veľkej pravdy, že materiálna chudoba je príležitosťou k hľadaniu duchovného bohatstva. Nech ťažká ekonomická situácia mnohých súčasných rodín im pomáha odhaliť hodnoty, ktoré nedokáže zničiť žiadna hospodárska kríza. Pane, nauč rodiny, ktoré si obdaril dostatkom všetkého, aby boli všímavé na skutky telesného milosrdenstva a pripravené deliť sa s tými, čo žijú v nedostatku.

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami. - Aj nad dušami v očistci.

- **11. zastavenie**

Pána Ježiša pribíjajú na kríž

Klaniame sa ti, Kriste a dobrorečíme ti. - Lebo si svojim krížom vykúpil svet.

Pane, prišiel ten najhroznejšie okamih tvojej cesty. Ruky a nohy Ti pribíjajú na kríž. Museli to byť ukrutné bolesti. Avšak obrovská láska v tvojom srdci ti dáva silu prijať túto obeť za nás všetkých. A namiesto nás.

Najväčším nebezpečenstvom pre otcov dnešnej doby je pohodlnosť. Ľahšie je robiť niečo okolo domu alebo do zamestnania. Alebo sa venovať svojim koníčkom. Všetko možné, len nie tráviť čas so svojimi deťmi a manželkou. Akoby ich ruky boli pribité vlastným komfortom, ktorý ich robí nečinnými voči svojej rodine. Koľko mužov – otcov v dnešnej dobe robí to, čo ho baví, namiesto toho, čo je potrebné. A žiaľ, ako často sa stáva, že takýchto otcov nasledujú aj ich synovia a dcéry. Mnohé deti dnešnej doby sú pohodlné a lenivé, pretože ich rodičia nevedli k obetavosti. Nemajú vzor. Veľmi veľa vecí dostávajú zadarmo a hotové a len si užívajú túto konzumnú dobu. Vetrovka po staršom bratovi? No určite. Chcem novú a značkovú. Pomoc v domácnosti? Možno. Keď sa zahrám hru na počítači. Kde sa vytratila láska, poslušnosť a obeť? Schopnosť vykonať niečo pre druhého. Otec pre svoju rodinu a deti pre svojich súrodencov a rodičov?

A kde sa podel vzor otcov aj vo vzťahu k Bohu? Koľkí z mužov sa so svojimi deťmi modlia? Koľkí z nich im chcú byť vzorom v pravidelnom chodení na sv. omše alebo v inej aktivite súvisiacej s farnosťou, v ktorej žijú? Koľkí podporujú svojich synov v miništrovaní, v tom, aby

sa viera v Boha pre nich stala kľúčovou záležitosťou života. Muži, otcovia – veď vy ste pre svoje deti tak veľmi dôležití.

Pane Ježišu, svätý Jozef a Panna Mária ťa od malička dobre vychovávali vychovali ťa k obete. Keď ťa pribíjajú na kríž, prinášaš tú najväčšiu obeť. Pomôž rodičom vychovať z ich detí budúcich obetavých manželov a manželky, kresťanských rodičov.

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami. - Aj nad dušami v očistci.

- **12. zastavenie**

Pán Ježiš na kríži zomiera

Klaniame sa ti, Kriste a dobrorečíme ti. - Lebo si svojím krížom vykúpil svet.

Skončilo sa trápenie. Zomrel si na kríži. Aj za mňa. Za nás. Nikto z nás si nevie a ani nechce predstaviť, aké neuveriteľné muky si kvôli nám znášal. Tvoja láska skrytá v utrpení, je však nesmrteľná. Porazila aj samotnú smrť.

Koľkokrát máme, Pane, pocit, že ťarchu svojich krížov už viac nezvládneme niest. Chceme sa ich vzdať, zabudnúť na ne, nechceme viac trpieť. Bojíme sa akéhokoľvek nepohodlia, akejkolvek straty, no najviac sa bojíme práve smrti. Veľakrát si však ani neuvedomíme, že sme neraz mŕtvi hlavne duchovne. Nemodlíme sa a ak, tak veľakrát len preto, aby bolo, aby sme si splnili povinnosť. Nevieme sa modliť a už vôbec nie srdcom. Svätá omša nás nudí, ruženec je príliš dlhý, litánie zastaralé. Nedokážeme objaviť krásu modlitby a žijeme len pre krásy tohto sveta. To nás naplňa klamlivým šťastím a spokojnosťou. Je nám dobre dnes, no nemyslíme na zajtrajšok.

Na nič nemáme čas, lebo denne musíme toho toľko stihnúť. Nemáme čas ani na pomoc pri tvorení života v našej farnosti, ten čas nachádzame len veľmi neradi. Nevieme sa obetovať, a tak aj my pomaly umierame. Každým dňom, kedy ťa neprijímame do svojho srdca, každým dňom, kedy si nenájdeme čas na sv. omšu či skutočnú modlitbu.

Pane, prosíme ťa daj, aby tvoja smrť na kríži pre nikoho z nás nebola zbytočná. Nech je nám tvoja láska príkladom, aby sme sa aj my vedeli obetovať k potrebám svojich blížnych a našli si čas aj na znovuzrodenie života v našej farskej rodine. Prosíme ťa, aby sme v sebe znovu našli silu pomáhať všetkým, ktorí ťa ešte nepoznajú, ale hľadajú a taktiež, aby sme vedeli byť útechou pre tých, ktorí trpia stratou svojich blízkych.

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami. - Aj nad dušami v očistci.

- **13. zastavenie**

Pána Ježiša skladajú z kríža

Klaniame sa ti, Kriste a dobrorečíme ti. - Lebo si svojim krížom vykúpil svet.

Je dokonané! Nebo sa zatmelo, obloha zatriasla, skaly pukali a opona sa roztrhla. Peklo slávi víťazstvo nad smrťou Pomazaného. Tvoje telo je bez ducha, bezvládne ho skladajú z kríža. Leží v náručí Tvojej milovanej matky. Zdá sa, že všetko bolo zbytočné. Všetky Tvoje slová nádeje a prijatia zmĺkli. Ostalo len ticho a slzy beznádeje.

Aj v nás je občas takéto ticho. Ticho beznádeje, keď vkladáme svoju silu a talenty do vecí, ľudí, práce. A všetko to úsilie má občas trpkú chuť nezmysleného namáhania sa. Všetky svoje sily investujeme do toho, čo robíme a zabudneme pri tom na Teba a zabúdame aj na pohľad dieťaťa, ktoré vie žasnúť nad maličkosťami. Berieme ako úplnú samozrejmosť to, čo máme. Domov, rodinu, prácu, slobodu, vieru, cirkev, kňaza, sviatosti,...

Sviatostný život je sviatočnou záležitosťou, niečím, čo patrí ku koloritu sviatkov. Kňaz je samozrejmosťou, keď potrebujeme pokrstiť, zosobášiť, pochovať. Niektoré veci do našich životov patria len občas. Keď sa to hodí. A pritom sa stále namáhame a nerozumieme, prečo sa nám aj napriek našej snahe veci rozpadajú pod rukami. Naozaj nevnímame veľkosť darov, ktoré nám Pán Boh dáva?

Pane, prosíme požeňaj naše snaženia, posilni našu vieru, aby sme veci nekonali len z vlastných síl, ale pozývali do nich Teba. Daj, aby sme nezabúdali žasnúť, aby sme sa otvorili oči a v tichu nachádzali Tvoj nežný hlas lásky a nie tichú úzkosť nepokoja.

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami. - Aj nad dušami v očistci.

- **14. zastavenie**

Pána Ježiša pochovávajú

Klaniame sa ti, Kriste a dobrorečíme ti. - Lebo si svojim krížom vykúpil svet.

Pane, si pochovaný, uložený do tmavého hrobu, kameňom privalený, ale lúče vzkriesenia sú na obzore. Tvoje utrpenie a potupná smrť prináša nový život nám, čo v teba v teba veríme.

Ako veľmi potrebujú naše rodiny povstať k novému životu? Presadzovaním svojich potrieb a záujmov neustále pochovávame vzťahy v rodine. Častokrát prispievame svojim egoizmom a sebaláskou k ich rozpadu. Nedokážeme odpúšťať, zniesť čo i len najmenšie príkorie a najjednoduchším riešením je rozchod, rozvod. Nehľadáme prospech druhého, ale vlastný a málo sa modlíme a prinášame obeť za manželského partnera. Ako málo sa snažíme "vzkriesiť" naše rodiny!

Duch tohto sveta nás chce oklamať presadzovaním a uprednostňovaním vlastného "ja" pred spoločným "my". Mladí ľudia, možno aj v našej farnosti, nevidia hodnotu predmanželskej čistoty, a potom zmysel sviatostného manželstva. Hovoria, že si to treba vyskúšať, a potom, že manželstvo je zbytočný záväzok. Vyhovuje im žiť len tak, voľne, bez skutočnej

zodpovednosti. Nedokážu pochovať vlastný egoizmus, svoj prospech. Kameňom sebalásky sa uzavreli do hrobu svojho nesprávneho uvažovania o skutočnej hodnote manželstva a rodinného života.

Pane, daj, aby sme odumreli sebe samým a povstali k novému životu. Daj, aby manželstvá našej farnosti hľadali riešenia svojich problémov na kolenách a v rozhovore s tebou. Aby sa mladí ľudia nebáli prijať záväzok čistých vzťahov a manželstva na celý život – v dobrom i zlom, v šťastí i nešťastí, v zdraví i chorobe. Daj, aby sme nezabúdali modliť sa za našich životných partnerov, za naše manželstvá.

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami. - Aj nad dušami v očistci.

Záver

Drahý Ježišu, každý z nás prechádza denno-denne svojou viou dolorosou. Je však rozdiel kráčať po nej sám alebo s tebou. Veď práve teraz sme to reálne zakúsili.

Ďakujeme Ti, že si nám dal príklad, s akou dôverou môžeme všetky svoje kríže odovzdávať Bohu. Daj, aby sme urobili rozhodnutie zmeniť svoj život k lepšiemu – vo svojich vzťahoch, rodine, v obci, farnosti. Nie všeobecne, ale konkrétne. Konkrétne – na začiatok aspoň v jednej jedinej veci.

Drahý Ježišu, počas našich dní chceme kráčať už len s Tebou. S očami upretými na Golgotu. Na cieľ, ktorý sa vždy oplatí nasledovať. Pretože tam zvíťazila Láska, vďaka ktorej aj my žijeme.

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami. - Aj nad dušami v očistci.